

De 'Evergreen'-band tijdens de toegift: Nico Tol (Stein), Sebastiaan Mol, Martine Bond, Arnold Mühren, Simon Tol (Stein), Kees Zwartgoed en Jan Sombroek. Foto Robert Gort.

De Evergreen Top 1000 is van oorsprong een Nederlands radioprogramma dat sinds 2008 jaarlijks wordt uitgezonden. In het programma worden de populairste evergreens van luisteraars van dat jaar gedraaid. Simon Stein kwam een paar jaar geleden op het lumineuze idee om zo'n show live te brengen in het land. Hij nam vervolgens contact op met Arnold Mühren en de rest is geschiedenis. Een heuse theatershow zag in 2019 het levenslicht en uitverkochte theaters waren het gevolg. Toen de coronaduivel echter handenvol roet in het muzikale eten gooide, betekende dit zo'n beetje het einde van de theatershow. Gelukkig kon er dit jaar nog wat schade worden ingehaald. Zondagavond was de allerlaatste voorstelling in het Parktheater in Hoorn.

Door Joop Gijzen

De zang werd verzorgd door Martine Bond en Simon Stein en de band die de artiesten begeleidde bestond uit Nico Stein (gitaar), Jan Sombroek (bas), Kees Zwartgoed 'Kirrie' (drums) en Sebastiaan Mol (toetsen). Het zijn uitstekende muzikanten. Hetgeen Nico bijvoorbeeld liet horen met een indrukwekkende gitarsolo tijdens 'Rhiannon', terwijl Sebastian de toetsen teisterde bij 'Bobby McGee'. Ook vocaal speelden ze echter bij bijna ieder nummer een grote rol. Het mooie is ook dat de meeste liedjes liefst 5-stemmig gezongen werden. Dit maak je echt alleen maar in Volendam mee. Natuurlijk speelde Arnold Mühren ook een grote rol in deze show. Hij werd gevraagd om via anekdotes de liedjes uit de gouden jaren weer tot leven te brengen. Hij nam de uitdaging aan en stapte uit z'n comfortzone. Heel dapper, want een rol als 'aanelkaarprater' is toch heel wat anders dan het zingen van een lied. Het ging hem echter prima af en z'n anekdotes bij diverse nummers hadden een duidelijke meerwaarde.

Ik kan dus oprecht zeggen dat een kwart ABBA in het voorprogramma van The Cats heeft opgetreden'

Vanaf het eerste nummer was het publiek enthousiast. Simon liet het publiek meezingen bij 'One Way Wind' van The Cats. Voor dit nummer deed Arnold inspiratie

gen dat een kwart ABBA in het voorprogramma van The Cats heeft opgetreden."

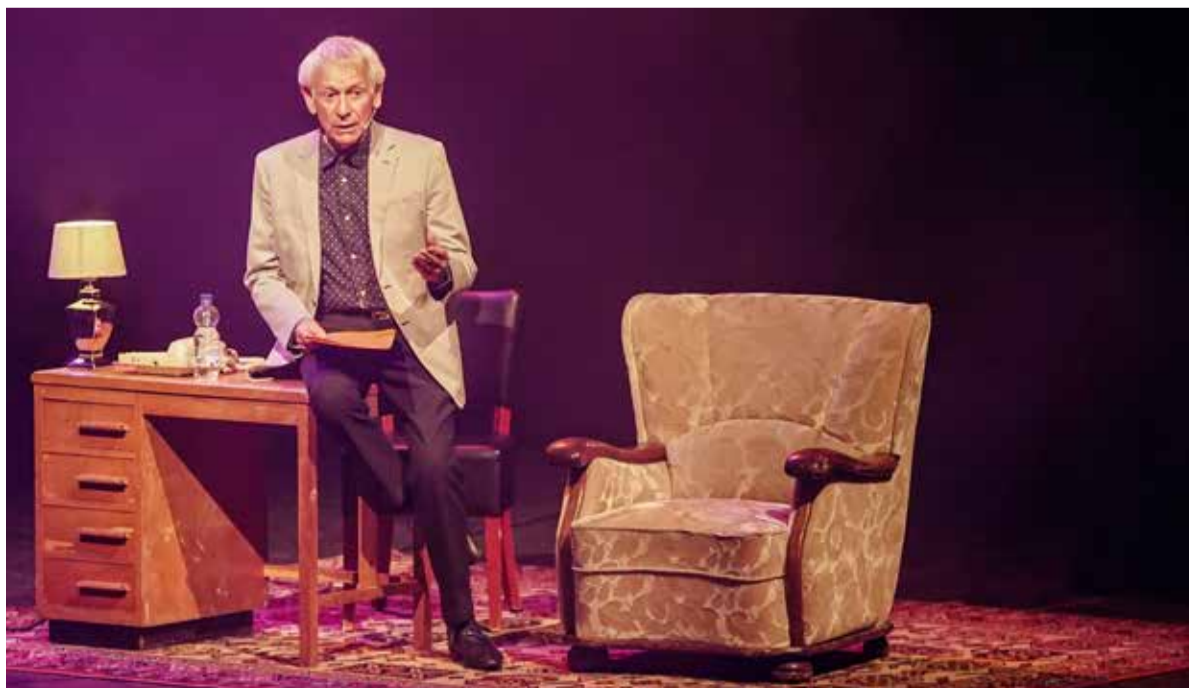
De melodie is verankerd in ons nationaal bewustzijn'

Martine en Simon kregen de zaal plat met prachtige duetten als 'De Pastorale' (Liesbeth List en Ramses Shaffy), 'De Troubadour' (Lenny Kuhr) en 'I Got You Babe' (Sonny & Cher). Het liedje 'Why' schreef Arnold eigenlijk als duet voor Piet en Cees, met de bedoeling om Cees als zanger weer wat meer naar voren te halen. Toen ze naar de studio moesten had Cees echter last van z'n keel en moest Arnold zelf de zangpartij van Cees voor z'n rekening. Arnold: „Het pakte gelukkig goed uit want mijn veel lichtere stem gaf het juiste contrast tegenover de power van Piet. Het betekende onze tweede nummer 1 hit." Toen Martine en Simon wilden beginnen met 'Why', werd Arnold onder valse voorwendselen (zere keel Martine) naar voren gelokt. Hij moest nu 'noodgedwongen' meezingen met Martine en Simon. Heel apart en erg leuk voor het publiek om Arnold dit lied, 50 jaar nadat hij het voor het eerst zong, weer te zien zingen op het podium. Hij had z'n 'stembanden

rollator' gelukkig niet nodig. Bij de 'Waltzing Maria Medley' zat er niemand meer op z'n stoel, maar stond iedereen mee te zingen en te dansen (zelfs Jan Kroon). 'Het Dorp' van Wim Sonneveld was de toegift. Alle artiesten zaten vooraan op het podium en Simon hoefde amper te zingen. De zaal nam het namelijk van hem over en wist het lied woordelijk mee te zingen. Arnold: „De sfeer van een dorp zoals het vroeger ook in Volendam geweest moet zijn. De melodie is verankerd in ons nationaal bewustzijn." Hiermee kwam er een einde aan deze avond. Een staande ovatie was de terecht beloning voor de artiesten. Muziek gaat over de landsgren-

zen heen en legt niet enkel zielsverbanden tussen de artiest en zijn fans, maar ook tussen de artiesten onderling. Dat zag je ook duidelijk terug op het podium. Het plezier straalde er vanaf. Bij deze klassiekers komen herinneringen bovendrijven van de eerste stiekeme kus op een schoolfeest, de heerlijke zomers bij het Slabbeland, het met z'n allen schaatsen op de Gouwee en de eerste 'zitjes'. Prachtig toch. Hier blijkt dus wederom uit dat er in de leeftijdscategorie van 50 jaar en ouder duidelijk behoefte is aan zulke avonden. Helaas is er voor deze leeftijdscategorie eigenlijk heel weinig te doen op muziekgebied. Wie neemt het voortouw?

Arnold Mühren vertelt. Foto Robert Gort.